

ANDAI

NEAPIBRĖŽTO LAIKO PERIODINIS LEIDINYS

KAINA SUTARTINĖ

Mečislovo pasaka

(skaityti su intonacija)

Apšerkšniję mūsų žiemos,
Balta, balta – kur dairais.
Ir gaudus keistus mažiemus
Ketvirtokai noriai skleis.

Apie klaidžią sniego pūgą,
Sauliaus apkirptas lėšas,-
Apie Jankį ir Malūną,
Kur išskrido į dausas.

Apie Sklešą, fux'o raštą,
Burtus, išdaigas velnių,-
Apie pažymius, kur braška
Po signalinių baubų.

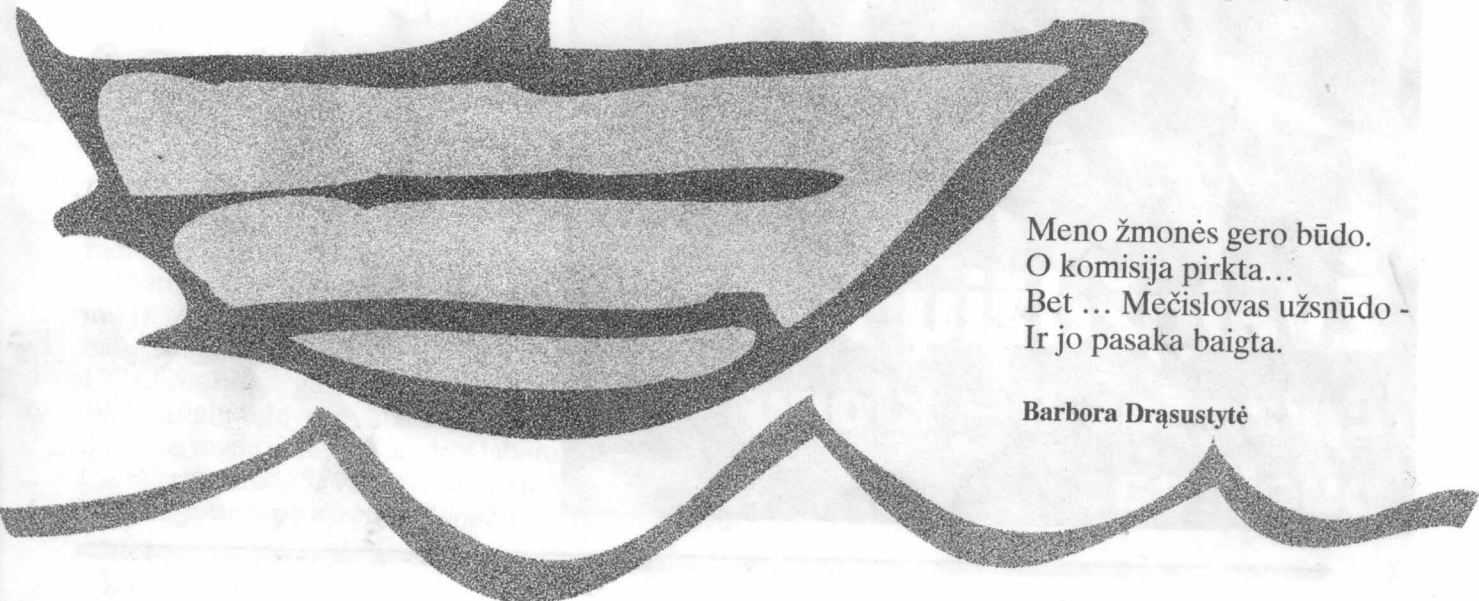
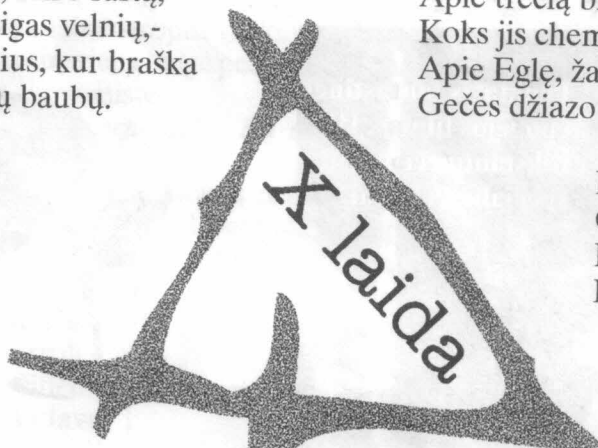
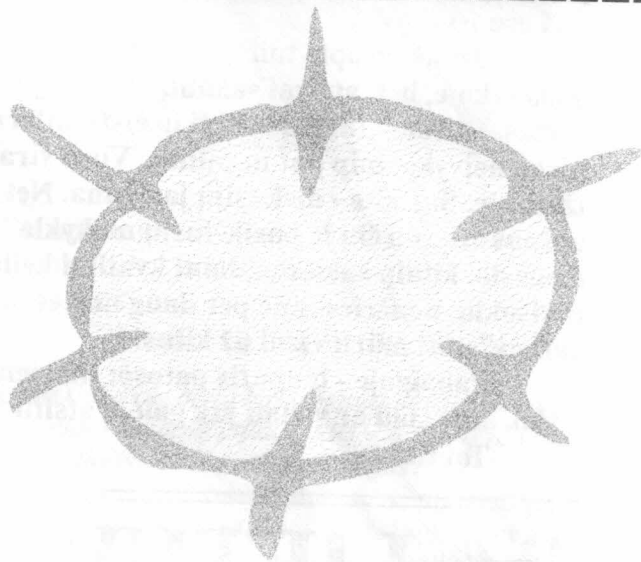
Apie trečią brolių Joną-
Koks jis chemikas puikus,
Apie Eglę, žalčio žmoną,
Gečės džiazu perliukus.

Meno žmonės nusimine
Grįžta tuščiomis atgal...
Pasiklydę tankumyne
Fux'ai kelio rast negal.-

Pusnynuos senatas miega.
Dailidienė po ledu.
Bėga Bareišaitė sniegu,
Nepalikdama pėdų.

Meno žmonės gero būdo.
O komisija pirқта...
Bet ... Mečislovas užsnūdo -
Ir jo pasaka baigta.

Barbora Drąsustytė

Trumpa įžangėlė

Štai jums troleibuse išgirsto dialogo nuotrūpos:

GERAŠIRDIŠKAS BLAIVUS SENUKAS: Tu eisi į pragarą.

GIRTUOKLIS: Aš netikintis.

G.S.: Ar tikintis, ar netikintis, vis tiek eisi.

G.: Ei, kas norit į pragarą?! Eikit su juo!

G.S.: Aš neisiu. Aš linksmas.

G.: Aš irgi linksmas. Tik išgėres.

O taip, mielieji, tai štai kokia yra mūsų visuomenė: girtas atstumia bet kokią pagalbą, netgi senuko, anot jo paties, „dievišką“ meilę, išdidžiai deklaruodamas: „Aš esu išgėres“...

Bet aš ne apie tai. Turėčiau ką nors parašyti apie tą ĮVYKĮ licėjaus diskotekoje, bet, atvirai sakant, visiems jau nusibodo kaltinti ir teisti nieko doro nežinant. Antra vertus, „Andai“ turėtų atlikti licėistų informatoriaus vaidmenį, taigi užsimerkti ir vaidinti, kad nieko neįvyko, taip pat negalime. Visgi straipsnio nebus, tačiau jaučiu pareigą TAI paminėti nors įžangoje. Sutikite - diskusijų jau gana. Net ir tokių internete kilusių audrų, kai licėjus buvo apšauktas „turčių ir pasikėlusių mokykla“. Kaip ištaisyti tokią nuomonę? Galime nekreipti dėmesio, kitaip sakant, „duoti kvailiui kelią“, bet prisipažinkime patys sau - ir pas mus yra visko ir visokių, neužrieskime per daug nosies, bet ir nepamiršdami ginti licėjaus bendruomenės garbės, stoti mūru vieni už kitus.

Pabaigoje - truputis patoso: tik vienybėje galime rasti stiprybę, ir nepamirškime - tai, kas įvyko, anksčiau ar vėliau juk galėjo atsitikti, todėl negraužkime savęs ir... kitų.

Tai tiek.

Barbora Drąsutytė

intro...

k.t. LIETUVA rodo

05.31-06.06d.

11; 17.30; 22 val.

fantastinis
nuotykinis
veiksmo
filmas

Penktasis fantastinės
epopėjos filmas. III
tūkstantmečio
specialieji efektai.

Skaitmenine kamera
sukurtas vaizdas.

Žvaigždžių karai.

Epizodas II – klonų puolimas

Mūsų Mečislovas - iš arčiau

IŽANGA. Nusprendėme pakalbinti žmogų, be kurio licėjus tikriausiai žlugtų ...

Kas padeda mūsų šauniesiems menininkams? Kas taiso suolus ir kėdes? Kas atlieka visus ūkio darbus, kurie galbūt ir nepastebimi, tačiau labai naudingi ir reikalingi?

Pabandėme susipažinti su žmogumi, tapusiu legenda, **Mečislovu Šlepečiu** ...

Labą dieną... Esate licėjui labai daug nusipelnęs, todėl būtų įdomu pakalbinti Jus, sužinoti apie Jūsų gyvenimą, šeimą, santykius su licėistais ir pan. Todėl pradėkime nuo Jūsų vaikystės ... Kas labiausiai įstrigo iš šio širdžiai mielo etapo?

Mečislovas Šlepetys: Esu kilęs iš Šlepečių kaimo (Utenos raj.), gimiau čia 1935 metais, baigiau 7- metų mokyklą, puikiai atsimenu pirmą karo dieną. Kartą stovėjau sušaudymui kartu su tėvu, nes įtarė, jog mes partizanai. Tėvas nukentėjo daugiau, nes tąkart jį smarkiai sumušė. Po karo nebuvo ką valgyt, todėl nuo mažų dienų ūkininkavau, stengiausi išmaitinti šeimą.

O ar turėjote brolių ir seserų?

M.Š.: Taip. Turėjau brolių, bet jis mirė labai jaunas, dar turiu ir dvi seseris, viena iš jų gyvena kaime, ūkininkauja, šeiminkauja; kita – mieste.

Būtų įdomu sužinoti ir apie dabartinę jūsų šeimą...

M.Š.: Dabar gyvenu tik su žmona. Susituokėme 1959 metais. Kartu susilaukėme dviejų dukrų, kurios jau yra ištekėjusios ir turi vaikų. Todėl turiu 2 anūkes ir 2 anūkus (vienas jų labai stropus mokinys). Esu labai patenkintas dukrom: viena baigė pedagoginį, muzikos mokyklą, kita – ekonomistė.

Žinome, kad grojate armonika. Ką galite apie tai papasakoti?

M.Š.: Groju nuo 8 metų, išmokau pas kaimo muzikantą. Atsimenu, kad tėvams labai patiko, jog groju šiuo instrumentu, todėl nupirko man pirmąją armoniką ir su vienu draugu smuikininku grodavau vestuvėse ir vakarėliuose. Bet pamenu, jog karo metu į šokius ateidavo sribai su automatais, o šitiems išėjus ateidavo partizanai. Todėl nebūdavo galima atsipalaiduoti.

Gyvenote Utenos rajone, o Vilnius gana toli ... Tai kaip čia atvykote?

M.Š.: 1954 m. mane paėmė į sovietinę kariuomenę, į Vilnių, į radiotechnikos mokyklą (dabartinė Karo akademija). Žodžiu, čia dirbau. Baigiau mokslus 1971 metais, gavau automatinių valdymų sistemos specialybę. Kai gavau diplomą, mane paskyrė Katedros laboratorijos vedėju. Čia išdirbau nuo 1954 iki 1983 metų ir išėjau į pensiją.

O kada pradėjote dirbti licėjuje? Koks licėjus buvo

anksčiau?

M.Š.: Čia atėjau prieš 20 metų, kada buvo ne licėjus, o Gamybinio mokymo kombinatas (čia buvo siunčiami jaunuoliai praktinius darbus atlikti). Šioje vietoje dirbau elektriku, vėliau vairuotojų instruktorių brigadininku.

Dirbdamas tiek daug metų tarp žmonių, stebite juos. Kai kurie palieka teigiamą įspūdį, kiti – neigiamą. O ką manote apie licėistus? Ką apie mokytojus?

M.Š.: Oi, čia mokosi patys puikiausi, nuostabiausi mokiniai. Visi labai išradingi, pareigingi, mėgsta linksmintis. Niekada negirdėjau blogo žodžio, visada gražiai prieina, paprašo pagalbos. Negaliu jums visais atsidžiaugti. Garbė ir šlovė jums!!!

Neseniai vyko „Valio“ apdovanojimai. Nebuvo pamirštas ir Jūs! Kaip vertinate šį apdovanojimą?

M.Š.: Esu labai patenkintas, jog manęs kaip eilinio žmogaus nepamiršote. Atkreipėte į mane dėmesį. O tą apdovanojimą – medį - pasidėjau kaip relikviją ant lentynos, jį labai gerbiu. Ačiū jums!

Esate tikrai neeilinis žmogus licėjuje. Bet girdėjome, jog žadate nebegrįžti į licėjų, ar tam yra rimtų priežasčių? Nes būtų gaila prarasti tokį nuostabų žmogų ...

M.Š.: Na, svajoju mest darbą, nes žadu išvykti su žmona į gimtinę. O ar grįšiu, tikrai nežinau, nes nelabai leidžia sveikata. Esu daug kartų operuotas. Todėl bus aišku tik prieš naujus metus. Bet dirbti čia tikrai dar vis noriu, nes licėjus man - antri namai. Čia pavargstu fiziškai, bet pailsiu morališkai.

Gaila, bet reikia baigti pokalbį ... Todėl gal ką nors norit palinkėti licėistams?

M.Š.: Taip. Linkiu, kad nueitumėte doros keliu. Tegul jums būna tik šviesios dienos.

Dorai, kultūringai, su šypsena kurkit savo gyvenimą.

Kalbėjosi

Rugilė Paravinskaitė,
Eglė Juršėnaitė

Jie irgi buvo tokie..

Ko gero, ne vienam iš mūsų teko girdėti, kaip suaugę dėdės ir tetos pilnomis nostalgijos akimis taria: „Ech, geri buvo laikai, kol dar buvom jauni.“ Arba bent jau ką nors panašaus. „Andams“ ir parūpo sužinoti, kaip savo gražiausius vaikystės bei paauglystės metus praleido mūsų didžiai mylimi licėjaus mokytojai. Tokiu tikslu jiems buvo pateiktas šis klausimų pluoštelis.

• Koks buvo pats keisčiausias Jūsų žaislas arba tiesiog koks nors daiktas, skirtas žaidimams, kurį turėjote vaikystėje?

L. Bertašiūtė: Vaikystėje turėjau „savo“ pelkę, „savo“ upelį, „savo“ miškelį... Geriausi žaislai būdavo tie, kuriuos rasdavau gamtoje. Išsikasdavome žemines, statydavome namus ir parduotuves, kuriuose už kankorėžius galima buvo visko nusipirkti. Taigi visi mano žaislai buvo keisti, bet tikroviški.

A. Karaliūtė: Senelio plaktukas, vyns, varstotas.

V. Mincevičius: Tėvo nuorūkos (kancarai).

D. Račkauskienė: Įskilęs veidrodėlis klajojančioms sieloms išsikviesti.

A. Sindaravičius: Pliušinis meškiukas.

• Vieni bijodavo tamsos, kiti – dėdės batų arba šaldytuvo... O kas labiausiai baugindavo Jus, kai buvote vaikas?

R. Jankauskas: Diržas mamos rankose.

A. Karaliūtė: Karas (augau Šaltojo karo metais ir nuolat bijodavau, kad karas prasidės jau dabar arba rytoj).

V. Mincevičius: Niekas manęs nebaugino.

D. Račkauskienė: Šešėliai, kartais jų išsigastu ligi šiol.

A. Sindaravičius: Baugindavo vorai.

A. Karaliūtė

A. Skardžiukienė: Senelio besibadančios avietės ant kalnelio ir senelės šaltas rūsys.

M. Sueldo: Didelis veidrodis namuose, koridoriaus gale.

• Kokia buvo didžiausia Jūsų vaikystės svajonė (galbūt svajonių profesija)? Ar jai buvo lemta išsipildyti?

R. Jankauskas: Norėjau būti sportininkas (nebūtinai krepšininkas). Didžiausios svajonės, ypač vaikystės, retai išsipildo.

S. Jurkevičius: Paauglystėje norėjau džinsų, tačiau sovietiniais laikais ši svajonė neišsipildė.

V. Mincevičius: Dėžė ledu, neišsipildė.

D. Račkauskienė: Dirbti bibliotekoje. Namuose visos knygos būdavo pažymėtos gražinimo terminais, mėgdavau jas dėlioti tai šen, tai ten, klasifikuoti.

A. Sindaravičius: Būti kosmonautu, gyventi J.Gagarino gatvėje. Dar mokykloje svajojau tapti archeologu. Tapau istoriku, tačiau dalyvavau archeologinėse ekspedicijose Lietuvoje ir Vid. Azijoje.

M. Sueldo: Tapti mokytoja, išmokti kalbų, keliauti – viskas išsipildė! Dar norėjau būti drabužių ar interjero dizainerė. Tai ne mano

A. Skardžiukienė

dabartinė profesija, bet kartais tenka truputėlį padirbėti ir šioje srityje.

• Smagiausias pokštas, iškrėstas darželyje ar mokykloje.

P. Bitinienė: Šiose institucijose pokštų nekrėsdavau.

R. Jankauskas: Paskutiniaisiais mokslo metais, 11-oje klasėje, karštą gegužės dieną į mokyklą atėjau su šortais; tais laikais uniforma buvo griežtai privaloma, tad toks poelgis prilygo „žygdarbiui“.

A. Karaliūtė: Dar gerokai prieš Atgimimą esu pakabinusi žarsteklį virš Lenino portreto – tik gaila, visai ne dėl patriotinių jausmų, tiesiog atrodė, kad taip bus linksmiau. (Ir buvo – kai pamatė klasės vadovas).

V. Mincevičius: Bomba po mokytojo stalu, kuri sprogo, kai jis trenkė kumščiu į tą stalą.

A. Skardžiukienė

D. Račkauskienė: Prišalęs prie metalinio turėklo liežuvis. Atitirpino tik garai.

M. Sueldo: Jų buvo nemažai. Kartais su broliais ir draugais užklijuodavome visų namo butų skambučių mygtukus, kad šie visą laiką skambėtų. Gyventojai vis klausinėdavo „Kas ten?“, tačiau už durų nieko nebūdavo. Vieną dieną su bendramokslėmis paėmėme telefonų knygą ir skambinome į visokias paslaugas teikiančias firmas. Užsakėme įvairių prekių kitų žmonių vardu.

• **Pats pats beprotiškiausias Jūsų jaunystės poelgis. Ar jį pakartotumėte dabar?**

L. Bertašiūtė: Visi beprotiškiausi poelgiai susiję su kelionėmis, padaryti jose arba žygiuose. Prisimenu beprotiškiausią savaitę. Per ją grįžau iš Fanų kalnų (Tadžikija), išlaikiau 5 kūno kultūros normatyvų įskaitas, sudalyvavau vestuvėse ir vėl atsidūriau Tian Šanio kalnuose Kirgizijoje. Per tą savaitę miegojau apie 20 valandų. Dabar to nepakartočiau dėl daugybės priežasčių.

P. Bitinienė: Toks, kokio ir prisiminti nesinori. O ką čia dar apie pakartojimus!..

R. Jankauskas: Nebuvau toks protingas ir originalus, kad daryčiau beprotiškus poelgius jaunystėje.

L. Bertašiūtė

A. Karaliūtė: Platelių dvaro parke yra toks Raganos uosis, mistinis medis. Būdamą ten ekspedicijoje, prasėdėjau viena tame uosy iki paryčių – mielai tai pakartočiau.

V. Mincevičius: Vestuvės. Niekada nepakartočiau.

M. Sueldo: Kai buvau paauglė, vasarą dažnai važiuodavome prie didžiulės upės tarp kalnų.

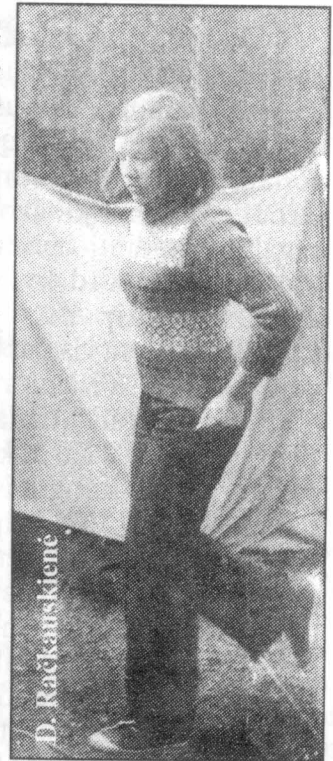
Nuo labai aukštų uolų (daugiau negu 10 metrų) išokdavome į vandenį. Aišku, ten buvo labai gilu. Dabar to padaryti neišdrįščiau.

• **Kokį didžiausią ir, atrodytų, kvailiausią kompleksą turėjote paauglystės metais?**

L. Bertašiūtė: Sportuodama buvau užsiauginusi tokius visai nieko raumenukus, todėl nenešiojau trumpų sijonų ir marškinėlių be rankovių.

S. Jurkevičius: Kompleksų neturėjau.

R. Jankauskas: Buvau naivus teisybės

D. Račkauskienė

ieškotojas.

A. Sindaravičius: Buvau tylenis, mažai bendravau, svajodavau apie būsimus savo didvyriškus poelgius.

A. Skardžiukienė: Kaip ir visos, tada ir dabar buvau per „stora“.

M. Sueldo: Kai buvau maža, tėtis sakydavo, kad mano kojos kaip degtukai. Vėliau broliai tyčiodavosi iš mano tankių antakių, tuomet tokie nebuvo labai madingi.

• **Linksmiausias nutikimas, susijęs su žmogumi, kuriam jautėte simpatiją ar meilę.**

P. Bitinienė: Jis praėjo manęs net nepastebėjęs!

R. Jankauskas, D. Račkauskienė ir V. Mincevičius „choru“: Vedybos.

M. Sueldo: Jų buvo tiek daug! Vienas draugas sukūrė man pjesę pianinui ir keletą kartų sugrojo ją draugu vakarėliuose. Man visada patiko Šopeno stilius, o šis kūrinys buvo labai panašus.

• **Ko Jūs dabar labiausiai ilgtės iš savo jaunystės dienų?**

R. Jankauskas: Vasaros atostogų.

V. Mincevičius: Nieko.

D. Račkauskienė: O ar jau jaunystė baigėsi, kad reikėtų ko nors gailėtis?

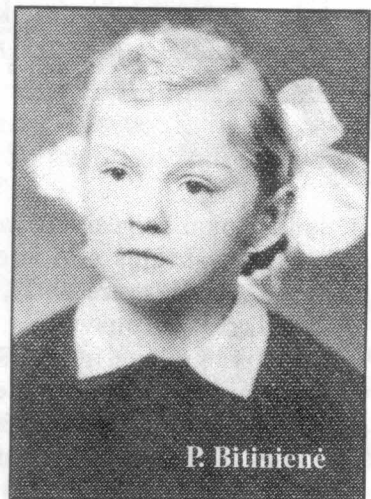
A. Sindaravičius: Ilgiuosi draugų, žmonių su kuriais tuo metu bendravau. Dabar jau ne su visais susitinku. Didžiausia vertybė – žmonių bendravimas.

A. Skardžiukienė: Močiutės pusryčių, senelio komodos ir „aukštesnių“ medžių...

Tai va, mielieji licėistai, džiau kimės kiekviena savo spalvotos paauglystės dienele. Kada nors ir mes jas minėsime, kaip senus gerus laikus...

Mindaugas Ignotas

Dėkoju visiems mokytojams už sugaištą laiką, nuoširdžius atsakymus ir Astai Karaliūtei už moralinį palaikymą bei keletą praktinių patarimų.

P. Bitinienė

Sveiki!

Turbūt daugelis jau užuodžiate bangas, kaimus, kalnus, arba tiesiog Laisvę. Iš tikrųjų liko nedaug... Ir man liūdna, kad turbūt paskutiniojo savo žodžio negaliu pavadinti optimistišku. Man liūdna, kad kyla tokie klausimai kaip „Ar jie jau užmiršo, kad yra vis dar licėjaus moksleiviai?“ Visi patriotiškai piktinamės, kad atsidaro dar vienas licėjus. Tai gal reikėtų taip pat patriotiškai stengtis išsaugoti savojo vardą? Visi pripažįsta, kad Licėjus keičiasi, bet būtent mes jį ir keičiame. Šviežiausias pavyzdys, ko gero, naujasis renginys „Filmų festivalis“. Tik išėjus iš jo viena bendraklasė paklausė, ar aš nepastebėjau, kokie visi pasidarė nebedraugiški? Iš tikrųjų, salėje buvo SALTA. Šalta nuo replikų, nesugebėjimo palaikyti tų, kurie stengėsi kažką sukurti... Apie

EX senatoriaus Karolio darbą neturiu net ką parašyti, nes manau, kad tokių žodžių kaip „peržengė visas ribas“ neužtektų. Man kažkodėl Karolio elgesys priminė mažą vaiką, kuris jaučiasi labai „kietas“, galėdamas kuo garsiau pakartoti gatvėje išgirstą keiksmažodį... Taip pat daugelis nepatenkinti ir noru sugriežtinti tvarką informatikos kabinetuose. Tačiau ar suvokiate, kas tai nulėmė? Nežmoniškas pačių licėistų elgesys.

Turbūt daugiau pavyzdžių nevardinsiu. (Nors būtų galima kalbėti ir apie dingstančius pinigus, knygas, etc.) Tiesiog noriu paprašyti kiekvieno iš Jūsų - sustokit. Apsidairykit. Ir sušildykit bent erdvę aplink save. Taip visame licėjyje bus šilčiau.

Šviesius dalykus sugebame įžiūrėti visi, bet pats metas

įvertinti ir tai, kas ne taip gražu. Tikiu licėjumi ir noriu tikėti, kad išlaikysime jį licėjumi.

Vertinkite savo laiką, praleistą čia, ir išnaudokite visas progas džiuginti save ir kitus, nes kai jau užversite licėjaus duris, turbūt gailėsitės dėl visko, kas galėjo būti geriau...

Visiems sėkmingos sesijos ir gerų atostogų!

Asta Bareišaitė

Senato aktualijos

1. Jau senokai baigėsi dar vasario mėnesį prasidėjęs stalo teniso turnyras „**Senato taurė 2002**“, kuris vyko tikrai intensyviai, vyko atkaklios kovos ir išaiškėjo geriausias licėjaus stalo teniso žaidėjas - **Algirdas Klimavičius iš 4c klasės**, jam šiek tiek nusileido 3a klasės mokinys **Marius Švedas**, užėmęs garbingą antrąją vietą, o trečioje vietoje liko **Vilius Maniušis iš 2d klasės**.

2. Visai neseniai pasibaigė šachmatų turnyras „Prezidentės taurei laimėti“. Šachmatininkai, deja, aktyvumu nepasižymėjo ir turnyras vyko gana lėtai. Pagaliau senatorė Ieva susumavo rezultatus, ir paaiškėjo, kad geriausias licėjaus šachmatininkas – **Aivaras Žilvinskas iš IIc**. Antras liko **Mykolas Kolyta**. Na, o trečioji vieta teko **Ievai Kuzminaitei**.

3. Įvyko akcija „**Valgykla - ne tupykla**“, šiek tiek vėliau buvo atlikta licėistų apklausa. Iš viso apklaustas 331 licėistas. Į pirmąjį klausimą: „Ar pagerėjo valgyklos personalo

aptarnavimas?“ - teigiamai atsakė 62 moksleiviai, neigiamai - 145, o dėmesio neatkreipė 124 licėistai. Į antrąjį klausimą: „Ar padidėjo porcijos?“ - tik 8 kartus atsakyta teigiamai, 185 moksleiviai sakė, jog NE, o 138 neatkreipė dėmesio. Į trečiąjį klausimą: „Ar sumažėjo kainos?“ - 7 moksleiviai atsakė, jog TAIP, net 258 atsakė priešingai - NE, o 66 liko tam abejingi. Į ketvirtąjį klausimą: „Ar jūs laikotės šios akcijos suformuotų elgesio valgykloje taisyklių?“ - „143 kartus atsakyta teigiamai, 26 moksleiviai prisipažino, jog NE, 91 licėistas taisyklių laikosi tik KARTAIS, o net nežinojusių apie kokias nors taisykles atsirado 71.

4. Gegužės 10d. įvyko ilgai lauktas **Filmų festivalis**, kuriame pasirodė 9 filmai. Viskas vyko netoliese esančioje „Ozo“ kino salėje. Buvo įteikti apdovanojimai: už geriausią scenarijų ir operatorių apdovanojimas buvo suteiktas filmui „Čia praėjo karaliai“, geriausiais aktoriais buvo išrinkti Karolis, Gedas ir Rytis,

geriausias vaidybinis filmas - „Vilniaus gidas“, geriausias dokumentinis filmas: „Japonai 2001“, o už aktyvumą buvo apdovanojami 2^a (Evelina, Julija, Mykolas, Dainius). Filmų festivalio metu buvo pristatyta naujovė licėjaus gyvenime - **Licėjaus rekordų knyga**.

5. Po licėistų *nenormalaus* elgesio informatikos kabinete prireikė sudaryti elgesio taisykles informatikos kabinete. Po ilgų svarstymų, kad jos kuo daugiau atitiktų visų poreikius, jos pagaliau priimtos, bet dar neįsigaliojusios.

6. Buvo suorganizuota moksleivių mainų programa su **KTU gimnazija** ir 5 licėistai, gyvenę ir mokęsi ten 3 dienas, tikrai liko patenkinti. Taip pat Senato dėka licėjaus gamtamoksliai a'kai galėjo dalyvauti Paukščių dienoje.

Taigi net karšta saulė nesutrukdo mums dirbti! Nepamirškite, kad visada veikia Senato pašto dėžutė, laukianti Jūsų laišku...

Senatas

Licėjaus kiemelis.

Turbūt daugelis moksleivių balandžio pabaigoje turėjo progą užpildyti anketą apie licėjaus kiemelį. Tai tikrai nebuvo jūsų intelekto patikrinimas, nors, sprendžiant iš labai originalių jūsų minčių, daug kas taip ir pamanė... Ši anketa kai kuriems moksleiviams tapo lyg psichologinės pagalbos telefonu. Kas ketvirtas licėistas toje popieriaus skiautelėje išdėstė savo asmeninio gyvenimo problemas, kamuojančius kom-pleksus...

Bet turbūt reikėtų Jums, mieli licėistai, priminti anketos klausimus, mat nė nesitikiu, kad kas nors sugebėtų juos prisiminti. Pirmasis klausimas buvo: „Ar dažnai lankotės kiemelyje?“. Na, ką gi. Atsakymų rezultatai kol kas pakenčiami ir netgi logiški. „Niekada“ atsakė 10%, „retai“ – 22%, „kartais“ – 36%, „dažnai“ – 32% apklaustųjų.

Antrasis klausimas - „Ar jums patinka licėjaus kiemelis?“ Štai čia mane rezultatai nustebino labiausiai. Visi tik ir niurzga, koks baisus tas kiemelis, bet kažkodėl

variantą „taip“ pasirinko 76%, o „ne“ - tik 24% apklaustųjų. Tikra mistė.

Kuo toliau – tuo linksmiau. Prie pasirinktų trečiojo klausimo atsakymų gana dažnai rasdavau mielų ir nelabai, cenzūrinių ir ne visai žode-lių... Bet ir tie necenzūriniai taip dailiai, kultūringai išraityti – neprikiši nieko. O oficialūs duomenys tokie: „pamokų vedimui“ pasirinko 58%, „poilsui per pertraukas“ – 63%, „tai turėtų būti tik gražiai įrengta licėjaus dalis“ – 26% apklaustųjų (galima buvo pasirinkti kelis variantus).

Ketvirtas klausimas - „Ar sutiktumėte prisidėti prie kiemelio pertvarkymo?“ - nudžiugino labiausiai. „Taip“ atsakė net 78% apklaustųjų, o „ne“ – 22%.

Tik štai ramybės neduoda viena mintis - ar teisingai licėistai šį klausimą suprato. Žinokite - žolės trypimas ar cemento šlifavimas jūsų užpakaliukais tikrai nėra tas „prisidėjimas prie kiemelio pertvarkymo“.

Pagalčiau atėjo eilė ir pačiam prieštarinčiausiam klausimui: „Ką

norėtumėte pakeisti licėjaus kiemelyje?“ Štai čia ir pasireiškė visi tie kompleksai: 80% moksleivių reikalavo daugiau suoliukų (visai logiška, ar ne? Šiais laikais vaistai nuo tam tikrų vietų uždegimo daug kainuoja.) Kažkam pasirodė, kad kiemelis būtų ideali vieta įrengti rūkyklą (dešroms rūkyti?), krepšinio lanką (akcija: pataikyk draugui į nosį su kamuoliu), kiti prašė atrakcionų parko ir zoologijos sodo (Karolio įtaka ar nesveiki potraukiai?). Dar kiti tikisi kiemelyje pastatyti alaus kioską, smėlio dėžę, sūpynes, hama-kus, kapines (?!), koplytėlę... Var-dinti galėčiau be galo. Tai jūs nuspręskit, kas licėjui geriausia. Nes ši apklausa nebuvo surengta šiaip sau - ji buvo kiemelio pertvarkymo pro-jekto dalis. O pertvarkymai bus vykdomi, atsižvelgiant į jūsų pagei-davimus. Taigi pagalvokite, ar tikrai būtumėt laimingi, kiemelyje įrengus koplyčią...

Su pagarba - **Indrė Viltrakytė**

Žirgas

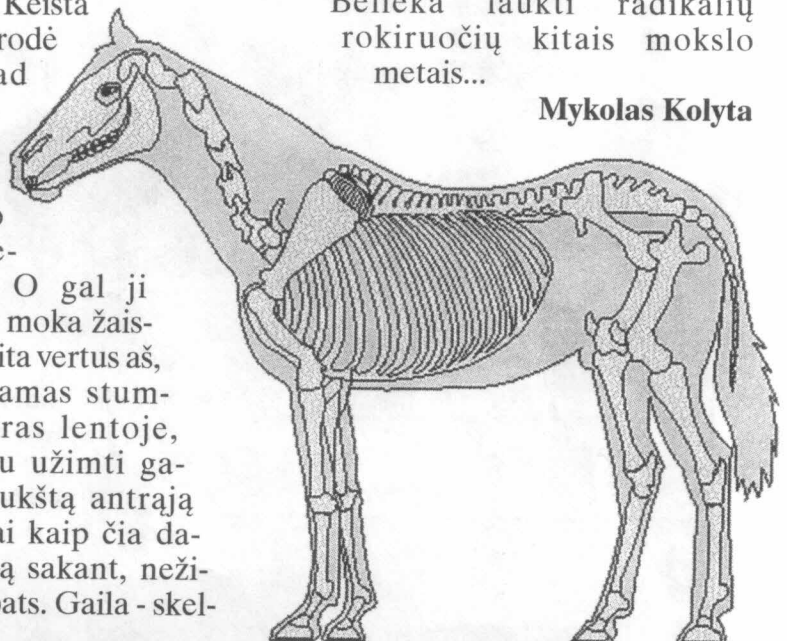
Žirgas – viena pagrindinių šachmatų figūrų. Tačiau, kad ir kaip gaila, šiemetinis šachmatų turnyras Prezidento taurei laimėti nevertas net žirgo galvos. Šachas ir matas - būtent taip pasibaigė šiais metais vykęs bei labai ilgas tradicijas licėjyje turintis Prezidento šachmatų turnyras. Visų pirma, šie metai buvo išskirtiniai dėl to, kad turnyro globėjas pirmą kartą buvo ne prezidentas, o prezidentė. Tai, matyt, neišėjo į gera, nes šį kartą jis nepasizymėjo nei organizuotumu, nei nors kokia intriga. Tai visiškai kontrastas praėjusiems metams, kada buvo ir šioks toks prizų fondas, o nugalėtojas Aivaras Žilvinskas galėjo džiaugtis garbingai iškovota taure. Šiomet

nebuvo jokio, net ir minimalaus startinio mokesčio, todėl ir dalyviai nė iš tolo nesistengė pildyti tuščių laukelių rezultatų lentelėje. Keista

man pasirodė ir tai, kad Prezidento taurėje nedalyvavo pati prezidentė. O gal ji nelabai ir moka žaisti? Nors kita vertus aš, temokėdamas stumdyti figūras lentoje, sugebėjau užimti gailiai aukštą antrąją vietą... Tai kaip čia dabar? Tiesą sakant, nežinau ir aš pats. Gaila - skel-

bimų lentoje taip ir nepamačiau nei nugalėtojų vardų...nei pagyrimų...nei pasiaiškinimo, kodėl turnyrą ištiko visiškas fiasko. Belieka laukti radikalių rokiruočių kitais mokslo metais...

Mykolas Kolyta

X LAI DA

Norėčiau palinkėti ir toliau likti išradingais, energingais, optimistais.
O jei būsit dar darbštūs ir atkaklūs – manau, kad ateinančios Licėjaus
kartos galės didžiulis Jumis.
O dabar – sėkmės egzaminuose!
A.Skūpas

Gero vėjo,
sutinkantys aušrą!
Būkit savo
svajonių verti!

V.Gudeliėnė

Mieli TB ir licėjaus abiturientai. (three pieces of advice)

Neleiskite savo svajonėms apkerpėti. Visi didieji išradėjai, mokslininkai ir pasaulio geradarijai, kuriems turime būti dėkingi už pasaulio pažangą – visi jie buvo svajotojai, visi nešiojo, brandino ir plėtojo savo svajones širdyje, kol jos tapo kūnu.

Kiekviena diena pradėkite gyvenimą iš naujo ir pripildykite ją juoko. Juokitės iš savo nesėkmių ir jos pranyks naujų svajonių debesyse, juokitės iš savo laimėjimų ir jie parodys savo tikrąją vertę.

Ir atmintkite jog KIEKVIENAS iš JŪSU esate didžiausias gamtos stebuklas. Nebandykite būti panašūs į kitus!

Sėkmės

Nuoširdžiai Jūsų R.A.

„Visos upės nuolat teka į jūrą, tačiau jūra niekada nebūna pilna. Į vieta, iš kurios išteka,
Upės vėl suteka.
Kartais apie kokį nors dalyką sakoma:
Zfūrėk, tai šis tas nauja!“
Betgi tas dalykas jau buvo šimtmečiais prieš mus“
[ekleziastas 1.-7,10]
Ite messa est. (Eikite, mišios baigėsi)

Mokytojas Algis Sindaravičius (IV d)

Menų savaitė -> „Valio“ apdovanojimai

Jau antrus metus Licėjuje vyko renginys. Renginys, kuriame šikart žmonės ne tik rodė, ką moka, bet ir buvo apdovanojami už savo begalinius nuopelnus menui per šiuos praėjusius metus. Veiksma pradėjo mūsų geriausi draugai KTUG moksleiviai, kurie, pasinaudoję scena, sale, ugnimi, muzikos instrumentais ir virtuvės rakandais, parodė, anot R. Jankausko, „kažką conceptualaus, prasmingo ir labai liūdno - tai, ką jaunimas labai mėgsta“. Sprendžiant iš audringos susirinkusio jaunimo reakcijos, kauniečių kūrinys neįvertintas neliko. O tada jau prasidėjo patys apdovanojimai...

talentus Licėjaus berniukai kukliai nulenkė galvas, Vika buvo paskelbta geriausia diskotekų šokėja, pačių šokių srityje klasikiniai šokiai aplenkė breiką (pirmuosius žiūrovai dar ir išvydo scenoje...), o Jazz Pictures buvo paskelbtas kūrybingiausiu ir įdomiausiu metų projektu.

Apdovanojimus jungė eksperimentiniai licėistų debiutai. Tartum išlydėdamos dvyliktokus, pasirodymus surengė pasiliekančios licėjaus kartos: antroka Ignas ir Domantas pademonstravo grojimo saksofonais meną, trečiokai su Ryčiu priešaky įrodė, kad regį galima puikiai groti ir tūba (verkit, raudokit to neišgirdę),

vokalinius sugebėjimus demonstravo ir pirmokės, tik gaila, jog viena neįvertino savo balso ir pasiryžo dainuoti be mikrofono (ir dar įdomu, apie ką taip įdomiai prieš grodama su Jankausku pasišnekėjo Audrė..? J). Vienas savotiškas „eksperimentinis“ pasirodymas buvo

scenos senbuvų Licėjaus berniukų, kurie, pasirodo, turėjo dainuoti su

Aiste, tačiau ši dainuoti negalėjo, tad berniukai gavo per penkiolika minučių „iškepti“ kažką naujo. Meistrai nesivadintų meistras - šis jų gabaliukas, kaip visada, visus sužavėjo.

Ypatingo dėmesio ir išskirtinės

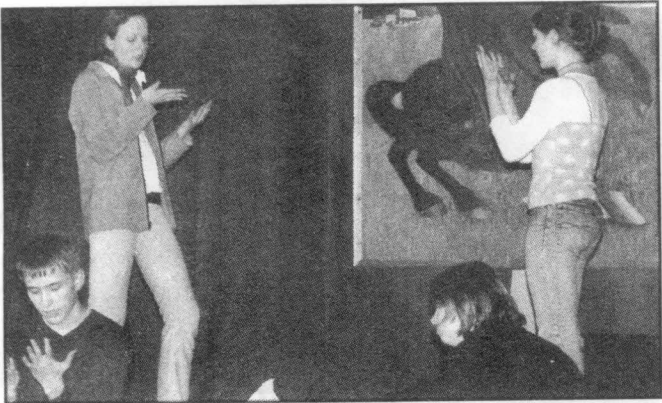
pagarbos verta šventoji trejybė NON TOXID (negeriantys, nerūkiantys ir nevarojantys narkotikų), visai nepasikuklinusi ant scenos lipi nepasiruošusi ir čia pademonstravusi tiesiog neįtikėtiną muzikinę, aktorinę ir visokį kitokį išsilavinimą. Ypatingų aplodismentų sulaukė Ryčio ir Roko duetas, atlikęs lietuvių liaudies dainą (o gal jie išties „Ažuoliuke“ dainavo??), o kol Gediminas Lietuvoj, nesakykit, kad neturim savo Vito...

Menų savaitės idėją Licėjus nusikopijavo iš KTU Gimnazijos, tačiau „Valio“ apdovanojimai - ne Kauno idėja. Už ją dėkojam Kęstučiui, kuris pernai ir suorganizavo apdovanojimus. Tegyvuoja!

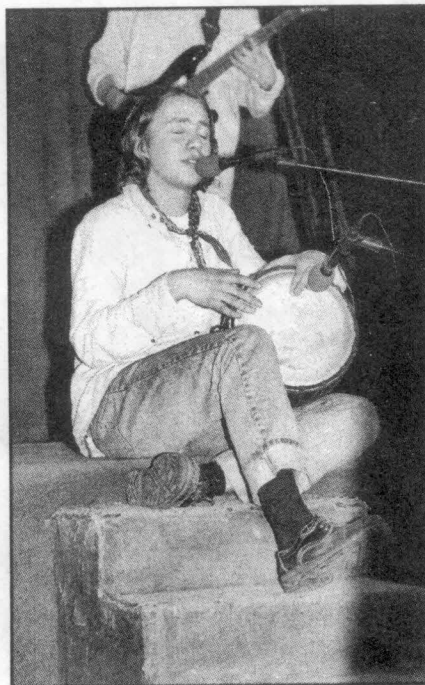
Bet nepamirškime: menas - ne tik dėl apdovanojimų.

Milda Tylaitė

P.S. Ryčiui armonikėlei ir jo kompanijai norėčiau priminti, jog jei jie dar neturi pavadinimo, tegul įsidėmi vienos žiūrovės komentarą „Visi garbanoti“...

„Valio“ rengėjai tikrai pasistengė ir licėjistai, jų kompanijos, kūriniai bei kiti meninės bei estetinės paskirties dalykai buvo nominuojami dešimtyje sričių. Kad niekas netyčia neliktų pamirštas, buvo įsteigta ir vienuoliktoji nominacija pavadinta „Iki šiol nepaminti“. Čia kone vienbalsiai nugalėtoju buvo pripažintas J. Milašauskas už savo muzikinius pasiekimus. Kiti apdovanojami: ponas Mečislovas - už nuopelnus padedant meno darytojams, Margarita - metų fotografė, Eglė Mikalajūnaitė - už dailių fuksiukų nubučiuotą Pegaso užpakaliuką, Šimtadienis ir jo rengėjai - už labiausiai patikusį metų renginį, Rytis buvo pripažintas mylimiausiu licėistų muzikantu, Gečytė - geriausia vokaliste, NON TOXID - geriausia grupe, prieš kurios muzikinius, aktorinius ir kitus

Europos konferencija Italijoje (iš dienoraščio)

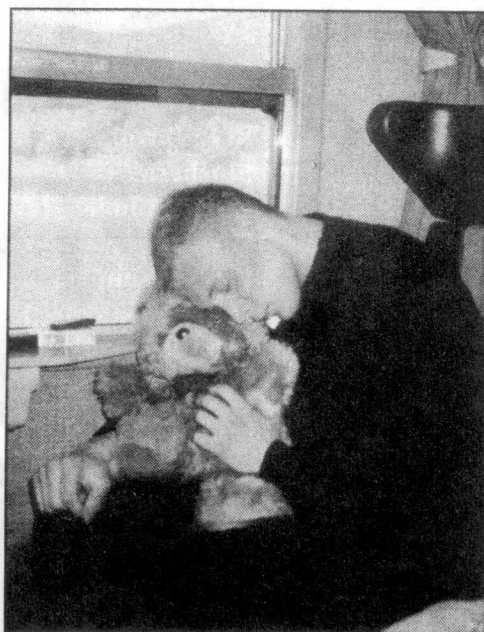
LIETUVA - ITALIJA

~19:30 Susirinkom stoty, atsibučiavom, mieli draugai pamojavo nosinaitėmis ir be ašarų išvažiavome. Išsiskirstėm į „kajutes“ (kitaipei neišėjo vadinti kupe), ir prasidėjo pirma naktelė... <...> 5:40 buvo netikras aliarmas, kad jau Varšuva, ir visiems buvo dzin, kad aplink miškai... Prasidėjo bomžų diena. Išgėrėm kavos už 5 zlotus arba arbatos, pasitrynėm aplink stotį ir ~9:20 įlipom į traukinį link Vienos. <...> Prasitampėm gal dvi valandas <...>, „apturėjom“ apžvalginį turą „pirmyn-atgal“, nervinomės, kad vėluojam į Vieną ir pagaliau persėdom į kitą traukinuką (beje, patogų) ir tik 21:00 buvom FAINOJ Vienos stoty. Atrodė, kad diena traukiniuose truko visą amžinybę... <...> ITALIJA! Nuvažiavom iki Venecijos ir tikėjomės ten išgerti kapučino. Ogi pasirodo, mums reikėjo lipt ankščiau, todėl 10 min. grūdomės su traukiniu atgal. Stipri kava Audi pramerkė akis. Duoblys, kaip pareigingas vyras ir tėvas, lakstė į informaciją ir kalbino angliškai nesuprantančius italus. Įsėdom į traukinį į Bologną. Asta smigo nuo lopšinės, Diana ištraukė iš kažkur užsilikusio jogurto, Duoblys vėlgi lakstė. <...> Bolognoje Duoblys, Asta ir Biru „apturėjo“ linksma krosą iki kasų, nes kažkodėl galvojom, kad iki traukinio liko 14 min. Melas kažkoks. Dar ta kvaila kasininkė, nė velnio nemokanti angliškai. <...> Duoblys: „Tai aišku, kad nemoka angliškai. Čiagi Italija (Austrija, Lenkija...)“. Pasitaikė gerų žmogelių, mokančių kalbėti. Traukinys 13:00 į Mirandolą. Pakaitomis pasivaikščiojėm po stotį ir už jos ribų. Gražūs žmonės tie italai. Duoblio akyse kažkam nukniso lagaminą. Pusės iš mūsų stoty profilaktiškai prašė pasų. Mes traukinį. <...> Berods, mes tampam traukinių vaikais, nuvažiavusiais į tašką su 7 persėdimais. „Geriau kalėjimas iki gyvos galvos negu važinėjimasis visą gyvenimą traukiniais.“

ŠEIMOS

Asta: Cha cha, o man pasisekė! Mano Anna yra fainuolė, man ji kažkuo priemeną Ameliją iš Monmartro. Sėdim ant laiptų dabar lietuvaičiai, valgom braškes... ATOSTOGOS... Tik miego baisiai norisi. Šita provincija man labai patinka.

Audinga: O maniškė tai visiška vėpla. Ir nė žodžio neperdedu. Valentina, aišku, yra labai mandagi, viską siūlo, tačiau elgiasi labai oficialiai. Jos šeima beveik nemoka angliškai, truputį domisi manim ir Lietuva, neduoda valgyt lazanijos ir t.t. Situacija

yra tokia, kad aš Valentino visiškai nepažįstu, gyvenu ne šeimoj, o viešbuty, ir man labai trūksta artumo, draugiškumo, šiltumo. Viskas yra nei gerai, nei blogai, viskas paprasčiausiai niekaip. <...>

Birutė: Aš patekau į, manau, vieną geriausių šeimų. Būtent šeimų, nes mano Giulia, nors ir labai fainas žmogutis, kartais mane užknisa jos lemenimas (sunkiai jinai kalba angliškai). <...> Mūsų namuose gyvena 2 metų genijus, tėvai be galo tolerantiški, itališkas maistas privers mane laikytis dietos namie... Mirandola man paliks namus, kur visada galėsiu sugrįžti. <...> Jie visi planuoja mano kitą kelionę į Italiją. J Džiaugiuosi, kad gyvenu būtent pas Giulia.

KELIONĖ Į FLORENCIJĄ

Mes išvažiavom 8:00 <...>. Važiavom fantastišku kalnų keliu, autobuse žmonės pradėjo bendrauti. Florencijoje buvom ~11:30. Mus suskirstė į grupes po 4 žmones (ką po 4, ką ir po 6). <...> Sūspėjom atsakyti į grupei skirtus klausimus, aplankyti

daugumą žymiausių ir gražiausių Florencijos vietų, palakstyti po parduotuves ir suvalgyti po 3-4 porcijas puikių itališkų ledų (nors su šokolado gabaliukais mus nuvylė - tas pats, kas Lietuvoje).

2002.03.27 EU

Asta. Sėdim su Dova ir malam š***, nes atstovaujam mielai ir mylimai Lietuvėlei, kurios niekam nereikia, ir mūsų ofisas ant laiptų, užrašas „lėvas“, o esam Landsbergis ir Aukštikalnytė ir žvengiam. <...> Tik ką bandėm savo nešiojamąjį ofisą perkelti į COUNCIL, bet teko grįžti ant laiptų. Dova tik ką sakė, kad grįžus į Lietuvą reikės būtinai visus įdarbinti, nes kitaip į EU NOWAY! <...>

Iš antrų rankų - Secondhand 2002

Menų sintezės projekto (tema „Secondhand'as“) idėja licėjuje sklandė jau nuo mokslo metų pradžios. Vadovai - visi menų raiškos mokytojai. Dalyviai - visi norintys (tik nesakykite, kad nepastebėjote plakatų, kviečiančių prisijungti!). Kiekvieną trečiadienį uoliai licėjuje susirinkdavę „secondhandininkai“ taip ir išsiskirstydavo nieko nenusprendę. Buvo sumanytas interviu, bet, pabandę paklausinėti licėjaus įžymybių apie „Secondhand'o“ reiškinį, menininkai nusvilo pirštus (pašnekovų pavardžių neminėsime saugumo sumetimais). Vis dėlto filmuotos medžiagos buvo - ačiū Evelinai bei Linai, nufilmavusioms ir sumontavusioms monitorių „dialogą“, linksimą apklausėlę licėjaus koridoriuose.

Projekto pristatymui buvo sumanytas vaidinimas, kurio esmė - penkis kartus atliekamas tas pats „performansas“: ateina mergina, įjungia muziką (nemirtingoji Sarah Vaughan), ateina kita mergina, nešina drabužiais, trečia mergina ketvirtai trumpina suknelę ir t.t. Staiga muzika nutrūksta ir visi tvarkingai išeina iš scenos, o po kelių sekundžių vėl sugrįžta kartoti to paties. Beje, Sandra (dramos būrelio vadovė - aut.past.) pamiršo

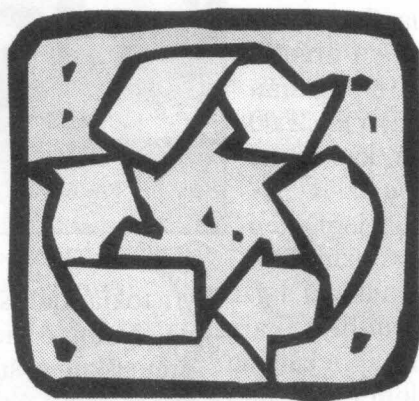
paminėti, kad ši idėja nebuvo originali - ją jau prieš gerus keturiasdešimt (?) metų buvo įgyvendinę „Fluxus“ menininkai (paklauskite Jankausko, nueikite į ŠMC „Fluxus kabinetą“ arba paprasčiausiai „panardykite“ internete), taigi spektakliukas jau savaime buvo secondhandiškas... Aktoriai - pirmo ir antro kurso mokiniai, visus metus lanke dramos būrelį ir, žinoma, Sandra bei šauniosios dailininkės Lina ir Evelina. Ačiū R. Markeliūnui, atkakliai aiškinusiam „Secondhand'o“ esmę ir visiems kitiems, turėjusiems gerų norų ir idėjų - D.Ulvydienei, Jonui Urbanavičiui ir t.t. (kadangi projekte nedalyvavau nuo jo pradžios, nežinau, ką dar galėčiau pagirti ar pakritikuoti).

Na, o iš savo pusės galiu pridurti: scenoje buvo smagu. Šventiškos nuotaikos nesugadino net nesklandumai - nukritęs video aparatas ar pamirštas pakelti žurnalas... Smagu buvo girdėti

žiūrovų reakciją - kartojant veiksmažodį trečią kartą, per salę nuvilnijo juokas, ketvirtąjį kartą mums paplojo, na, o po penktojo tikriausiai lengviau atsiduso...

Barbora Drašutytė (mergina su skėčiu)

REPEAT

Kriminalas ?

Vieną gražią dieną licėjuje nutiko įdomus dalykas. Per pertrauką trečiosios A moksleivis Marius Švedas pastebėjo, kad iš foje pradingęs dviratis, kuriuo tądien vaikinai buvo atvykęs į mokyklą. Tai buvo balandžio mėnuo, bet, deja, ne balandžio pirmoji. Taigi buvo panašu ne į pokštą, o į kriminalą. Negaišdamas Marius apie įvykį informavo budintįjį bei licėjaus administraciją. Nedelsiant į įvykio vietą buvo iškvieštas policijos ekipažas. Laimei, atvykusiems pareigūnams nereikėjo ilgai aiškintis, kas gi nutiko. Lengviau atsikvėpti galėjo ir pats dviračio savininkas. Paaiškėjo, kad dviratį tik „trumpam“ pasiskolino kitas moksleivis - abiturientas Justinas Milašauskas. Keistoko poelgio motyvai taip ir liko nežinomi. Po šio įvykio jokios žalos dviračiui padaryta nebuvo. Ir nukentėjusysis, ir įvykio kaltininkas išsiskyrė taikiai, nes pastarasis atsiprašė. Kadangi Marius jokių pretenzijų neturėjo, tai ir baudžiamoji byla neiškelta. Nepaisant to, Justinui Milašauskui pareikštas griežtas papeikimas.

Pamokslas : mieli žmonės, nors mes visi žinome, kad licėistai draugiški ir nepiktavaliai žmonės - nepiktnaudžiaukite tuo, elkitės su kitais taip, kaip norite, kad kiti su jumis elgtųsi. The happy end.

Mykolas Kolyta

JODIE FOSTER
k.t. „Lietuva“

(Panic Room)
(1:52)
JAV
Įtempto siužeto
trileris
Rež.: David
Fincher
Vaidina: Jodie
Foster
Forest Whitake
Dwight Yoakam
Jare Leto
Kristen Stewart

PANIKOS
KAMBARYS

05.31-06.06d. 13.30; 15.30; 20 val.

... ar gerai pažįstate išeinančiuosius

Praėjusiame numeryje buvo testukas apie mokytojus. Mums džiugu, kad taip aktyviai dalyvavote – gavome net 3(!!!!!) lapelius su atsakymais, iš kurių vienas buvo stebėtinai teisingas. Laimingasis, gavęs superprizą (2 pakvietimus į Oskaro Koršunovo teatrą), – Dovydas Duoblys iš antrosios Dė. Sveikiname laimėtoją ir tikimės, kad būsite ne ką mažiau

aktyvūs, mėgindami spręsti šio numerio testuką. Šįkart jis apie išeinančiuosius – visiems puikiai pažįstamus ir iki gyvo kaulo įgrisusius dvyliktokus. Taisyklės išlieka tos pačios – neškite jūsų manymu teisingus atsakymus Mykolui arba Malūnui į 2C ir prizas siurprizas – jūsų kišenėje. O čia abiturientai, demonstravę savo išmonę atsakinėdami į mūsų klausimus.

Klausimai.

1. Jei būtų jūsų valia, kokį vardą duotumėte pegasui?
2. Geriausia rusiška grupė.
3. Kaip jums licėjaus seselė?
4. Kaip jums licėjaus himnas?
5. Kodėl licėjuje merginų tualetuose iki šiol neįrengti pisuarai?
6. Ką myli?
7. Ką veiki?
8. Kur eini?

Jonas Bačelis
Indrė Valaitė
Saulius Kizikas
Romas Chaleckis
Eglė Mikalajūnaitė
Vytautas Baronas

- Nr. 1**
1. Arklys, ne ne ne, tiksliau – asilas.
  2. „Ruki v Verch“ (ne man geriausia).
  3. Oi, tiesiog nesilankiau pas ją, tiesiog negaliu pasakyti.
  4. Tas, kurio nėra? Tai aš tada sakau himno nėra, dėl to jis man nelabai patinka.
  5. Aš nežinojau, kad jiems to reikia. Tiksliau – joms to reikia.
  6. Ką myliu? Myliu gėles, myliu mamą, myliu gerą orą.
  7. Dabar va tuoj rašysiu ekonomiką, o šiaip tai mokausi.
  8. Į gyvenimą, į gyvenimą.

- Nr. 2**
1. Pegasui – Asilas su akiniais.
  2. „Ruki v Verch“.
  3. Cha cha cha cha cha cha. Šita kur už prekystalio valgykloj stovi? Man ji labai patinka, ypač blondinė.
  4. Cha cha cha cha cha cha. Aš jį visą laiką dainuoju. Kiekvieną dieną. Ryte.
  5. Cha cha cha cha cha cha. Cha chi chi chi chi chi. Tam yra kriauklės.
  6. Aš ką myliu? Algirdą Versecką.
  7. Ruošiuosi prieš egzaminą.
  8. Nachui. Chi chi chi chi chi.

- Nr. 3**
1. Asilas.
  2. Kažkokia „Strielki“, ni strielki.
  3. Labai gera.
  4. Kiekvieną vakarą prieš miegą dainuoju.
  5. Labai šalti - tikriausiai merginos nušaltų.
  6. Save, mamą, tėvą, seses ir merginą.
  7. Žengiu į šviesų rytojų.
  8. Kartu su Bačeliu distiliuoti.

- Nr. 4**
1. Nežinau, Saulius turbūt šiaip.
  2. „Mumi trol“.
  3. Jos nemačiau šiaip gyvenime nė karto.
  4. Irgi negirdėjau kažkaip netyčia.
  5. Turbūt jos nemoka naudotis pisuarais, nežinau.
  6. Myliu labiausiai šiaip save myliu, myliu savo klasiokus, myliu va šituos va du šaunius vaikus.
  7. Dabar tai į durnus klausimus atsakinėju šiaip iš tikrųjų.
  8. Dabar einu, kaip žinia, už namų raudonų.

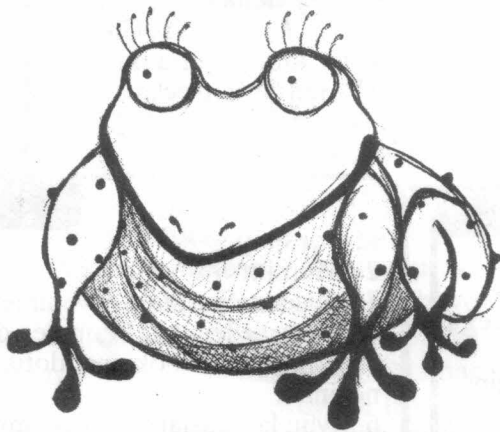
- Nr. 5**
1. Pegasas – labai geras vardas.
  2. „Mumi trol“.
  3. Tokios nėra.
  4. Kuriamas.
  5. Man tai problemų nesukelia.
  6. Save... mus... jus ... visus!
  7. Dabar? Malu jūsų šitą Malūno š.
  8. Į chemijos kabinetą varyt.... oi... varyt, varyt, nu... nutylėsim.

- Nr. 6**
1. Saulius.
  2. Kirkorovas.
  3. Nepažįstu, tiesą pasakius.
  4. Puikus.
  5. Nes čia ne Olandija, kur jau yra pisuarai... merginoms.
  6. Antaną Skūpą.
  7. Kalbu.
  8. Pas Jankauską.

Keli pastebėjimai iš mokinių rašinių:

- Tiškevičiai, nors ir aristokratai, buvo inteligentiški žmonės.
- Vingių Jonas nepatiko ir Katrei, ir Žemaitėi...
- Senovėje bezdžiones buvo plikos, bet kai atėjo ledynmetis, jos apaugo plaukais, ir tai padėjo joms tapti žmonėmis...
- Perskaitęs savo „Dievų mišką“ Sruoga sužinojo, kaip sunku jam buvo koncentracijos stovykloje.
- Mano tėvai – ūkininkai. Sėdi, dėžes krauna...
- Gyventi, galima sakyti, jam nelabai sekėsi, todėl, galima sakyti, jis mirė.
- Šis pasisakymas nesulauks pritarimo, ypač mano tarpe.
- Antanas Vienuolis buvo garsus todėl, kad gimė prie Šventosios.
- Vasarą aš atostogauju ir kitokius darbus dirbu.
- Afrikoje daug krokodilų ir kitokių didelių gyvacių.
- Asilas nusižvengė, parodydamas savo arkliškus dantis.
- Aš mokausi devintoje klasėje, todėl labai mėgstu piešti.
- Cvirkos plaukai būdavo nesušukuoti ir visą laiką juokdavosi.
- Aš puoliau gelbėti skęstančio draugo, nes jis buvo su mano glaudėmis.
- Pavasarį kaimiečiai sėję miežius, avizas ir kitus kukuruzus.
- Štai ir prasidėjo pamoka, kurios visi taip nekantriai bijojo.
- Prickus buvo tvirtai pritvirtintas prie dvaro.
- Vasarą reikia laiku nupjauti javus, uogas, grybus, kad žiemą nebūtų nuobodu nuobodžiauti.
- Mes miegojom, bet mums nesimiegojo.

Jums, mažieji!

Laikas šliaužia „dvesiančio kuino žingsniu“. Mažas pingvinas seka rodyklę žvilgsniu. Deja, auka moka sukt tik ratus. „Kodėl vis pro šalį, kodėl pas kitus?“

Pagaliau pasigirsta: „Ar viskas aišku?“ (Nežinot? Jums gal atsakyti laišku?) Po vieną jie neina (šiukštu!), tik drauge, Kolektyvas buriuojas prie durų, lauke.

Pakalbėję, pasitarę, suka dešinėn, į kairę. Priekyje, matyt, aukštą raudona gairė. Kelionė prie namo raudona ilgai neužtrunka, Vienas kitas pirmuonis iš laimės sušunka.

Jie neklausia, kaip sekas, tik „Duokit ugnies!“, Įkvėpt gryo oro bandys iš peties! O jūs, vaikai, taip darykit, kaip Jurgelis daro!

Pakvėpavę, paklegėję, gūrina atgal. Pakramtyti ko nors jiems būtų neprošal! Neduok Dieve, jei užuos, Išrišimo jau neduos!

Durys. Laikas būrį palikti. Sunku, kaip matyti. Kol yra laiko, reik rankas pakratyti. Abejingi veidai, dvokiantys snapai, Atrodo, lyg nežinau kieno nasrai.

Kada tik keliu važiauvau pro raudonus namus, Man šnypštė iš pykčio širdis. Tikėjau išties – esu aš teisus, Kodėl čia kasdien atsidaro pirtis?!

Degiau troškimu įsiamžint ant sienos. (Palikt gilią mintį, geriausia – ne vieną). Vieną vakarą, visai ne ryte, Iš už kampo atbėgęs eite, Parašiau (smulkiai smulkiai): ČIA RŪKO TIK MULKIAI!

Laurynas Bukelskis 2002m. respublikinio filologų konkurso kol kas dar ne dalyvis

SKELBIMAI

Sveikinu fizinio lavinimo mokytojas su nepakartojamai surengta šių metų Sporto švente. Mykolas

Sveikinu ketvirtokus su pabaiga, bei visus tuos, kurių gimtadieniai vasarą! Mykolas

Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas

Labai džiaugiamės jūsų aktyvumu, todėl nuo kitų metų visi, atnešę skelbimą, ne tik galės nemokamai jį patalpinti mūsų puslapyje, bet dar gaus 50 centų bei po didelį saldainį „Asiliukas“.

Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas

Vyr.redaktorė:
Barbora Drąsutytė,

techninis redaktorius:
Vilius Rutkauskas,

stilistė:
Gabrielė Čibiraitė,

fotografė:
Agnė Vilkoicaitė;

reklama:
Giedrė Apanavičiūtė (1^d),

straipsnių autoriai:
Asta Bareišaitė (3^d),
Indrė Viltrakytė (2^a),
Barbora Drąsutytė (2^b),
Rugilė Paravinskaitė (2^c),
Eglė Juršėnaitė (2^c),
Mindaugas Ignotas (2^c),
Milda Tylaitė (2^c),
Mykolas Kolyta (2^c),
Tomas Janulionis (MALUN) (2^c),
Jurgis Pašukonis (1^a),

kryžiažodis:
Stepas Toliautas (3^c),

klaidas taisė:
Asta Karaliūtė.

Laikraštis leidžiamas Vilniaus
licėjuje ir platinamas jo
bendruomenės nariams.
Redakcijos nuomonė ne visada
sutampa su straipsnių autorių
nuomone.

e-mail: andai@licejus.lt

spausdino spaustuvė:

Pavasario linksmybės

Kalėdų stebuklui nebuvo lemta įvykti....Deja. Karolis Vaitonis, dar nesibaigus kadencijai, lengva ranka buvo išmestas iš senato. Šis daug vilčių teikiantis jaunuolis buvo išspirtas iš užimamo posto netgi nesuteikus jam galimybės pasakyti pasiaiškinimo kalbos... O viskas prasidėjo nuo to, kad licėjaus prezidentė Asta Bareišaitė vieną eilinį ir, rodos, niekuo neišsiskiriantį senato posėdį pasiūlė pašalinti Karolį iš senato. Net kitiems senatoriams šis poelgis buvo kaip perkūnas iš giedro dangaus. Nepaisant įvykio rimtumo, toks viešas ir atvirai pareiktas nepasitikėjimas aukštas pareigas užimančiu asmeniu buvo apsvarstytas per keletą minučių. Karolis buvo sukrėstas ir balsavimo metu negalėjo nei žodžio ištarti, nei pasiteisinti, pasak jo paties: „senatoriai vis kėlė ir kėlė rankas, kėlė ir kėlė“. Jis buvo apkaltintas tuo, kad nesilaikė įsipareigojimų bei rudenį duotos senatoriaus priesaikos. Tačiau aš tikiu, kad tuos iškilusius menkučius nesutarimus galima buvo išspresti ir kitaip. Tikiu, kad dar buvo laiko, dar buvo įmanoma įgyvendinti jo idėjas bei užmojus. Tikiu, kad berniukui pritrūko tik laiko, nes gerų norų jis tikrai buvo sklidinąs. Tai kas gi nutiko tą lemtingąją balandžio popietę? Ar tik senato nariai šiuo skubotu poelgiu nenorėjo parodyti, kad kažką realiai ten sedėdami daro? Juk Karolis tikrai nebuvo trukdis jiems visiems atsiskleisti ir įgyvendinti savo planus ar rinkiminius pažadus. Dauguma senatorių žadėjo kalnus nuversti, o K.Vaitonis toli gražu nebuvo

melagis – jis neturėjo jokių utopinių planų, jokios rimtos rinkiminės kampanijos, tiesa, užkulisiuose pažadėjo atgaivinti licėjuje teatrą. Daugelis turbūt pamanėte, kad tai tik vienas iš nerealių Karolio svaičiojimų. Tačiau vos prieš keletą savaitių, balandžio 17-ąją, manau, buvote maloniai nustebinti – licėjų sudrebino vienas geriausių ir didžiausio pasisekimo sulaukusių renginių šiais metais - nerealus spektaklis „Dėdės Tomo Sojerio trobelė“. Spėkite, kas gi buvo režisierius – ogi „nepareigingasis“ senatorius, visą savaitę prieš tai plušėjęs, norėdamas tą spektaklį padaryti kuo patrauklesnį jums, mielieji žiūrovai. Ką nors rimtesnio šiais metais nuveikusius senatorius, manau, galima išvardinti ant vienos rankos pirštų. Tad kuo gi prasikalto vienintelis Karolis? Geras senatorius juk nebūtinai turi būti tas, kuris stropiai bei pareigingai lanko senato posėdžius, ar prieš balsuodamas visada konsultuojasi su kitais. Kiekvienas šiokias tokias pareigas užimantis žmogus, o tuo labiau tautos išrinktasis, privalo turėti savo nuomonę. Kiekvienas senatorius privalo atstovauti savo rinkėjų interesams. Prisipažinsiu – aš balsavau už Karolį 2001-ųjų rudenį, o ir likusieji 125 balsai tikriausiai nebuvo atsitiktiniai... Mano interesai buvo atstovaujami gerai, neturiu jam jokių priekaištų, nes tokių paprasčiausiai negali būti – užtenka prisiminti debatus. Na, bet vienas plusas vis dėlto yra – senatas pradėjo PASTEBIMAI NUOSTABIAU, NEPAKARTOJAMAI GERIAU BEI KELIASDEŠIMT KARTŲ NAŠIAU dirbti.

Mykolas Kolyta

Gerų atostogų